

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: OT/34/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615000116
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2016:3615000116.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. I. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.01.2016, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

A. I., E.. XX.XX.XXXX v Ilave, trvale bytom J., D., S. XXX/XX,
zamestnaný, slobodný,

je v i n n ý, ž e :

dňa 28.11.2015 v čase o 08:46 hod. viedol v Partizánskom, časť Veľké Bielice po ceste č. I/64 v smere do Partizánskeho svoje osobné motorové vozidlo zn. Toyota Avensis ev. č. TNXXXBU, pričom bol pri reštaurácii Rebeka zastavený hliadkou ODI Partizánske, ktorá ho podrobila dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu, ktorou bolo zistené, že viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu, nakoľko mu bola nameraná hodnota 1,18 mg/l alkoholu v dychu,

t e d a :

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l :

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.).

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák na peňažný trest vo výmere 1.000 (tisíc) €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák. súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v cestnej premávke na dobu 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Partizánskom podal dňa 30.11.2015 postupom v zmysle § 204 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 234 ods. Trestného poriadku na Okresnom súde Partizánske obžalobu na A. I.Ľ. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 28.11.2015 v čase o 08:46 hod. viedol v Partizánskom, časť Veľké Bielice po ceste č. I/64 v smere do Partizánskeho svoje osobné motorové vozidlo zn. Toyota Avensis ev. č. TNXXXBU, pričom bol pri reštaurácii Rebeka zastavený hliadkou ODI Partizánske, ktorá ho podrobila dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu, ktorou bolo zistené, že viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu, nakoľko mu bola nameraná hodnota 1,18 mg/l alkoholu v dychu.

Na podklade podanej obžaloby nariadil sudca pre prípravné konanie termín výsluchu obžalovaného a po jeho vypočutí postupom podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku vydal trestný rozkaz č.k. OT/34/2015-40 zo dňa 01.12.2015, ktorým obžalovanému uložil peňažný trest vo výške 1.000 € a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. tiež náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený. Zároveň mu tiež uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v cestnej premávke na dobu 12 mesiacov.

Proti tomuto trestnému rozkazu podal v zákonom stanovenej lehote odpor prokurátor.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania na deň 20.01.2016, na ktorom obžalovaný po zákonomnom poučení a po porade so svojim obhajcom, urobil v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku obžalobou mu kladeného za vinu. Následne samosudca postupom podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, v súlade s § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku zistil otázkami či obžalovaný:

- rozumie, z čoho je obžalovaný,
- bol poučený o svojich právach najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu,
- bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu,
- sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe právne kvalifikujú ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky.

Nakoľko obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal kladne (áno), súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora a obhajcu obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku jeho vyhlásenie prijal a dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznal k spáchaniu skutku nevykonával a vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, po právnej stránke konanie obžalovaného popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia kvalifikoval ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o formu zavinenia, obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spôsobiť porušenie chráneného záujmu.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že je slobodný, pracuje ako SZČO (programátor v spoločnosti Art-in games) s mesačným príjmom cca 1.200 €. Má jedno dieťa (14 mesačnú dcéru) avšak s matkou dieťaťa spolu nežijú. Doposiaľ nebol súdne trestaný a rovnako tak ani nebol postihnutý za priestupok.

Pri uložení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok.

Po zhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že obžalovanému svedčia tri poľahčujúce okolnosti, a to v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zák. (viedol pred spáchaním trestného činu riadny život), § 36 písm. l/ Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu žalovaného skutku a svoj čin úprimne oľutoval) a § 36 písm. n/ Tr. zák. (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom). Zároveň súd u obžalovaného nezistil žiadne priťažujúce okolnosti. Na základe toho v zmysle § 289 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák súd obžalovanému uložil peňažný trest na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 1.000 € a v zmysle § 57 ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanému, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, keď v danom prípade mal za to, že aj peňažný trest je postačujúci na nápravu páchatel'a a jeho prevýchovu, pričom pri jeho ukladaní súd vychádzal zo skutočnosti, že obžalovaný pracuje ako SZČO a dosahuje mesačný príjem cca 1.200 €. Pri jeho ukladaní súd zohľadnil závažnosť obžalovaným spáchaného skutku a pri rozhodovaní o treste bral do úvahy aj skutočnosť, že obžalovaný sa od počiatku trestného stíhania k predmetnému skutku doznal, svoje konanie úprimne oľutoval. Zohľadnil tiež predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného, keď tento až do súčasnosti nebol súdne trestaný a nebol ani postihnutý za priestupok. Za týchto okolností je podľa názoru súdu dostatočne osvedčené, že účel trestu je možné zabezpečiť aj peňažným trestom na spodnom rozpätí trestnej sadzby pri uložení primeraného náhradného trestu odňatia slobody pre prípad, že by bol peňažný trest úmyselne zmarený. Takto bude dostatočne zabezpečená individuálna i generálna prevencia trestu.

Súd zároveň obžalovanému uložil v zmysle § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. pri zohľadnení prevahy poľahčujúcich okolností, trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v cestnej premávke na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby, a to na dobu 12 mesiacov, keďže sa obžalovaný dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou. Aj pri ukladaní tohto trestu súd zohľadnil najmä skutočnosť, že v prípade obžalovaného ide o bezúhonnú osobu, u ktorej je možné konštatovať, že už samotné trestné konanie vedené voči nemu a prejednanie veci pred súdom by u neho v dostatočnej miere napĺňalo zložku individuálnej prevencie trestu. Je tu však ešte aj zložka generálnej prevencie, ktorá je rovnako významná (najmä pokiaľ ide o tento trestný čin) a preto súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti, hoci na samej spodnej hranici trestnej sadzby. V prípade obžalovaného aj táto minimálna výmera trestu je pre neho, z hľadiska represívnej zložky trestu, citeľná a významná, keďže tento má maloleté dieťa (dcéru), s ktorou nežije v jednej domácnosti, pričom má záujem sa s ňou stretávať pravidelne a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá ho v tomto smere významne postihne. Záverom súd poznamenáva, že by nebolo správne, ak by súd vychádzal pri výške uloženého trestu zákazu činnosti len z nameranej hodnoty alkoholu v dychu u postihovanej osoby a túto by považoval za kľúčovú pre rozhodnutie o výmere trestu, bez náležitého zhodnotenia aj ďalších skutočností, ktoré by mohli byť rovnako významné pre uloženie náležitého a najmä spravodlivého trestu, ako sú napríklad predchádzajúca trestná minulosť posudzovanej osoby, či schopnosť nápravy a polepšenia sa vinníka. V danom prípade u obžalovaného možno síce konštatovať, že tento bol z hľadiska opojenosti alkoholom pri nameranej hodnote 1,18 mg/l alkoholu v dychu značne pod vplyvom alkoholu, treba tiež poukázať už na vyššie zmienenú skutočnosť, že v jeho prípade išlo o osobu, ktorá doposiaľ nebola trestaná súdom ani postihnutá priestupkom a navyiac v jeho prípade má súd za to, že ide o osobu, ktorá dáva dostatočnú záruku svojim doterajším životom, že sa to už nebude viacej opakovať, čo v danom prípade považoval súd za natoľko významné skutočnosti, ktoré prevážili aj výšku nameranej hodnoty alkoholu v dychu obžalovaného, čo dáva dostatočný podklad pre konštatovanie súdu, že ním uložená výška trestu zákazu činnosti bude pre nápravu páchatel'a postačujúca.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).